

Jugar amb els aldarulls

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r. Ia. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
http://www.eltemps.cat
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.
Coordinador: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda, Jesús Prats (fotografia) i Rosa Serrano (documentació).
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (cap de redacció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada i Xevi Camprubí, Gemma Morales (secretària de redacció).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Catreiras (correcció lingüística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanessa Prieto (maquetació i gràfics).
Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Toni Arbonés, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Manez, Glòria Marcos, Joan Martí, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Lluís Montserrat, Joan Nebot, Enric Oller, J. J. Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra, Sebastià Serrano, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Eva Vila, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.
Corresponsals: Ferran Casas (Madrid), Macià Clarumunt (Castelló), Mfríam Diez (Roma), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Rabat), Pere Habet (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres), Carles Marqués (Menorca), Octavi Martí (París), Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaria (Alacant), Marc Segalès (Andorra).
Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Albert Balanzà, Vicenç Batalla, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Gemma C. Serra (Berlín), Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Laia Forés (Brussel·les), Mireia Garolera (Nova York), David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Ricard González, Gani Jakupi, Jordi Llaonart (Kuwait), Maite Insa, Josep Enric Llebot, Rossanna Melià, Ricard Mir (Jerusalem), Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Óscar Palau, Montse Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Federico Rivas (Buenos Aires), Lali Sandiumenge (el Caire), Cristina Simon, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena, Sergi Vicente (Pequín).

Assessor editorial: Salvador Cot.
Traductors: David Egge (alemany), Yolanda Girao (italià), Maite Insa (anglès i francès).
Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosa, Glòria Matamala, Jordi Play.
Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny capçalera: Enric Satué.
Foto portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler i Eva Hemández (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alboraia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Les agressions físiques per impedir qualsevol acte públic mereixen una condemna explícita i immediata, com la que tots els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya van expressar després que es produïren actes violents contra membres del PP en un acte de precampanya d'aquest partit a Martorell. És intolerable que un membre de les Joventuts Socialistes de Catalunya forme part dels agressors. I també és intolerable que un membre d'aquest partit, com van demostrar les filmacions de Tele-5, agredesca els manifestants per indignació o per augmentar la virulència dels atacs i aparèixer com a víctima.

Dit això, cal afegir que no són condemnable les protestes pacífiques contra un partit, una convenció o una cimera –cal recordar el dret a la manifestació?–. La majoria dels manifestants de Martorell s'expressaven fent sorolls amb cassoles, la qual cosa és legítima. També hauria estat legítima una manifestació contra la política d'habitatge si, finalment, s'haguera fet a Barcelona la cimera europea sobre aquest tema.

Però el ministre Rubalcaba –al contrari del que volia i pensava la Generalitat, segons han expressat diversos consellers– va preferir avortar aquesta convenció per l'amenaça dels “antisistema”. Barcelona ha quedat retratada davant d'Europa com una ciutat on no es pot garantir la seguretat, ni tan sols la dels ministres europeus.

Tots dos fets, els incidents de Martorell i l'anul·lació de la cimera, també revelen una manipulació inapropiada de la violència –o de l'amenaça de violència– per alguns polítics i institucions. En el primer cas, perquè entre les víctimes hi havia provocadors: el fet que el popular García Albiol propinara una galtada a un manifestant, espontània o premeditada, n'és una prova. En el segon cas, perquè Barcelona i Catalunya han demostrat reiteradament que poden celebrar tota mena d'actes i garantir la seguretat de tots els assistents, siga quina siga la seua condició. L'anul·lació dels actes, en canvi, demostra manca de fermesa i una desconfiança en les institucions catalanes que frega el menyspreu, tot i que la intenció de Rubalcaba era més aviat paternalista: salvar el PSC de possibles aldarulls en època electoral.

Tots dos fets han afectat la imatge del delegat del Govern espanyol a Catalunya, Joan Rangel. En el cas de Martorell, Rangel no va respondre a les trucades d'auxili de Josep Piqué, i, en el cas de la cimera, va acceptar sense reticències l'anul·lació de l'esdeveniment. En canvi, la seua companya del PSC Montserrat Tura, consellera d'Interior de la Generalitat, n'ha eixit ben parada: va respondre la trucada de Piqué i li va garantir la presència dels Mossos en tots els actes que calga i, en el cas de la cimera, s'ha refermat en la seua convicció que Barcelona és segura, diga el que diga el Ministeri.

Als nostres lectors

No sabem com acabarà la llarga història de l'opa de Gas Natural a Endesa. Probablement, triomfarà la tàctica improvisada per la dreta espanyola –abans els alemanys que els catalans– i els usuaris –abans els catalans, valencians i balears que els alemanys– pagaran la factura de la inflada operació. Gemma Aguilera ens explica l'estratègia més probable de Gas Natural (conquerir Amèrica i, un cop reforçada l'empresa, entrar a Europa), i Violeta Tena, el mapa europeu dels negocis del gas. A més, una entrevista de Victòria Jiménez a Robert Amsterdam (advocat de Mikhaïl Khodorkovski), que parla amb duresa sobre les relacions d'Alemanya i Rússia –en les quals gas i democràcia són intercanviables– i amb admiració de la periodista assassinada Anna Politkóvskaia.

Àlex Milian